

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi strony powodowej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w R.
z dnia 4 kwietnia 2007 r., sygn. akt VIII Ga (...),
w sprawie z powództwa W.(...) GmbH & CO KG w K., Niemcy
przeciwko J. M.
o zapłatę kwoty 44.128,62 złotych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 listopada 2008 r.,

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Powód W.(...) GmbH & CO KG w K. – Niemcy wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 4 kwietnia 2007 r., którym Sąd II instancji oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 11 stycznia 2007 r. Sądy obydwu instancji uznały, że powód nie udowodnił czy i na jakiej podstawie przysługują mu opłaty licencyjne za zakupione przez pozwanego krzewy róż, nie przedstawił bowiem przy pozwie umowy licencyjnej, nie wykazał też, że odmiany róż, będące przedmiotem sporu, są objęte prawami wyłącznymi z rejestracji.

W skardze o stwierdzenie niezgodności tego orzeczenia z prawem powód zarzucił naruszenie:

- art. 386 § 4 k.p.c. przez jego niezastosowanie;

- art. 378 § 1 k.p.c. przez odstąpienie przez sąd odwoławczy od badania z urzędu błędów popełnionych przez Sąd I instancji,

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez odstąpienie od wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego sprawy.

Artykuły 386 § 6 i 378 § 1 k.p.c. wskazane zostały również jako przepisy, z którymi orzeczenie jest niezgodne.

Fakt wyrządzenia szkody powód uprawdopodobnił przedkładając odpis zaskarżonego wyroku i stwierdzając, że szkoda ta wyraża się rozmiarem niezaspokojonego roszczenia powoda, dochodzonego w sporze zakończonym tym orzeczeniem.

Wyjaśnił także, że nie istniała możliwość wzruszenia zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga ta dotyczy. Warunek ten jest spełniony jedynie wówczas, gdy strona skarżąca złoży oświadczenie, że szkoda w jej majątku nastąpiła i wskaże rodzaj i rozmiar tej szkody, a ponadto powoła lub przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające jej twierdzenie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ., postanowienia tego Sądu z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ.; z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC z 2006 r., nr 1, poz. 16, z 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05, nie publ.).

Skarga powoda nie wypełnia tych warunków, a w konsekwencji nie czyni zadość wymaganiu ustanowionemu w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżący jako dowód uwiarygodniający jego szkodę przedłożył prawomocny wyrok (stanowiący zresztą przedmiot skargi), z którego wynika, że jego roszczenie o zapłatę powyższej sumy jest nieuzasadnione. Ponieważ prawomocny wyrok wiąże nie tylko strony i sąd, który go wydał, ale także inne sądy oraz inne organy państwowe (art. 365 § 1 k.p.c.), przedstawiony dokument uwiarygodnia stanowisko, że skarżącemu wskazana należność nie przysługuje, a więc w wyniku zaskarżonego orzeczenia nie poniósł żadnej szkody.

Z przytoczonych względów należało orzec jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. w zw. z art. 424⁴ § 1 pkt 4 k.p.c.